

Verzonden: 14 mei 2024

Zaak 2024-021

Datum uitspraak: 26 maart 2024

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 9 december 2023 heeft de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van 13 november 2023 van de cursus RS1112, Internationaal recht. Het door appellante behaalde resultaat is een 4,9.
- 1.2 Verweerster en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft per mail van 6 februari 2024 aangegeven haar beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 maart 2024, waar namens verweerster mevrouw mr. dr. W.M. Guns, examiner van de cursus RS1112, Internationaal recht, en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, virtueel hebben deelgenomen aan de hoorzitting. Appellante liet weten geen gebruik te zullen maken van de mogelijkheid om gehoord te worden.

2. Overwegingen

Het beroep van appellante

- 2.1 Appellante is het niet eens met de beslissing van 9 december 2023 en is van mening dat haar een hoger cijfer toekomt. In algemene zin voert zij aan dat de vraagstelling en/of de tentameninstructie onduidelijk is en dat het tentamen niet voldeed aan de vereisten die worden gesteld in het Examenreglement. In dit verband verwijst zij (ook) naar de lage slagingspercentages van de tentamenrondes in april 2023 (49%), juli 2023 (12%) en november 2023 (24%). Appellante voert aan dat zij hard heeft gestudeerd en dat het haar derde (en laatste) kans betreft. Ze is dan ook zeer teleurgesteld in de gang van zaken en dat ze het tentamen wederom niet heeft gehaald. Appellante verzoekt het College daarom de aanwijzing tot examiner en plaatsvervangend examiner ongedaan te maken of een andere passend geachte maatregel op te leggen.

- 2.2 Appellante motiveert per betwiste tentamenvraag waarom meer punten dienen te worden toegekend op basis van het door haar gegeven antwoord:
- 2.2.1 Ten aanzien van vraag 3a betoogt appellante dat de inhoudelijke beoordeling niet correct is en dat het antwoordmodel niet klopt. Volgens haar bevat de laatste alinea van het antwoordmodel namelijk een onjuiste stelling. Volgens appellante is het door haar gegeven antwoord (ook) juist en daarom is zij van mening dat aan haar (nog) drie punten moeten worden toegekend.
 - 2.2.2 Ten aanzien van vraag 3c betoogt appellante dat deze vraag overeenkomsten vertoont met vragen uit oefententamens, maar dat deze vraag anders wordt beoordeeld dan bij de oefententamens het geval is. Verder is appellante van mening dat haar antwoord (inderdaad) uitvoeriger is dan het antwoordmodel vraagt, maar dat zij juist daardoor heeft laten zien dat zij de tentamenstof begrijpt. Appellante was bovendien (nog) in de veronderstelling dat zij bonuspunten kon verdienen - zoals eerder het geval was. Dat appellante niet op de hoogte was van de wijziging ten opzichte van het vorige tentamen (toen kon appellante wel bonuspunten verdienen) is volgens haar te wijten aan de examinerator. De puntentoekening is volgens appellante niet terecht.
 - 2.2.3 Ten aanzien van vraag 4a betoogt appellante dat de vraag "grotendeels overeenkomt" met een vraag uit een van de oefententamens en dat het op grond van artikel 2.2.4 lid 2 van het Examenreglement niet is toegestaan om vragen uit oefententamens op te nemen in het tentamen. Verder is het antwoordmodel volgens appellante niet in overeenstemming met het lesmateriaal.
 - 2.2.4 Ten aanzien van vraag 5 betoogt appellante dat ten onrechte puntenaftrek heeft plaatsgevonden. Dat zij een uitvoeriger antwoord heeft gegeven dan het antwoordmodel verlangt, maar waarbij de conclusie volgens haar nog altijd juist is, mag volgens haar niet resulteren in de aftrek van 11 punten. In dit verband voert appellante aan dat wanneer de examinerator (maar) 6 punten had afgetrokken, zij het tentamen zou hebben gehaald.
- 2.3 Ten slotte voert appellante aan dat zij niet alle (relevante) colleges heeft kunnen raadplegen omdat deze colleges enkel gepubliceerd werden binnen de (nieuwe) digitale leeromgeving Brightspace, terwijl appellante en diverse andere studenten enkel toegang hadden tot de (oude) digitale leeromgeving yOUlearn.

Het standpunt van verweerster

- 2.4 De examinerator stelt dat het resultaat van de afgelegde tentamens tegenvalt en dat naar aanleiding van de lage slagingspercentages nader onderzoek heeft plaatsgevonden. Dat onderzoek bestond onder meer uit het door de examinerator uitvoerig bespreken van het tentamen met de plaatsvervangend examinerator, onderwijsdeskundigen en de Commissie voor de examens. Op basis van het onderzoek hebben de examinerator en de Commissie voor de examens geen aanleiding gezien voor het treffen van maatregelen. De examinerator draagt aan dat zij in dit verband er ook alles aan heeft gedaan om studenten goed voor te bereiden op het tentamen. Verweerster onderschrijft het standpunt van de examinerator en voert aan dat de examinerator deskundig is en dat op basis van het onderzoek geen aanleiding is gezien om aan te nemen dat het geen goed tentamen zou zijn.
- 2.5 De examinerator stelt met betrekking tot het niet kunnen raadplegen van de (relevante) colleges dat hoewel appellante - op grond van de inschrijfvoorwaarden en gelet op de fase waarin zij zich bevond in de cursus - geen recht meer had op begeleiding, zij toch alle colleges heeft kunnen raadplegen. Aldus de examinerator werden de colleges ook nog geplaatst in yOUlearn.
- 2.6 De examinerator heeft per betwiste vraag toegelicht hoe de puntentoekening tot stand is gekomen:

- 2.6.1 Ten aanzien van vraag 3a heeft de examiner uitgelegd hoe appellante de vraag had moeten interpreteren en op welke wijze de vraag werd nagekeken. Aanvullend voert de examiner aan dat bij nader inzien zelfs te veel punten zijn toegekend aan appellante.
- 2.6.2 Ten aanzien van vraag 3c heeft de examiner uitgelegd dat belangrijke elementen uit het antwoordmodel ontbreken en dat de interpretatie van appellante niet correct is. Om die reden kan niet het volledige aantal punten worden toegekend.
- 2.6.3 Ten aanzien van vraag 4a heeft de examiner toegelicht dat de vraagstelling uit het tentamen niet overeenkomt met (een van de vragen uit) het oefententamen. Ook heeft de examiner uitgelegd waarom het antwoordmodel correct is.
- 2.6.4 Ten aanzien van vraag 5 heeft de examiner toegelicht dat er geen sprake is van puntenaftrek. De examiner begrijpt dat appellante op basis van de terugkoppeling "u heeft vraag 5 inderdaad goed beantwoord" in de veronderstelling is dat wél sprake is van puntenaftrek. De examiner heeft ter zitting toegelicht dat zij heeft bedoeld te zeggen dat appellante "goed op weg was". Het eerste deel van haar antwoord was juist en wanneer zij dit verder had uitgewerkt, dan had zij daarvoor meer punten kunnen krijgen. Appellante betrok echter een ander vraagstuk in haar antwoord en ging daardoor "van het juiste pad af", waardoor vervolgens geen punten meer konden worden toegekend. De toekenning van het aantal punten is hierdoor blijven steken op 9. De examiner heeft inhoudelijk toegelicht waarom het aantal toegekende punten gerechtvaardigd is.

Het oordeel van het College

- 2.7 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerster. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerster slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
- 2.8 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door de examiner verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerster in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:
 - 2.8.1 Het College stelt vast dat het slagingspercentage op grond van artikel 2.2.7. van het Examenreglement aanleiding gaf voor nader onderzoek en begrijpt dat het onderzoek inmiddels heeft plaatsgevonden. Uit hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, blijkt dat met de examiner na de tentamens overleg is geweest over de moeilijkheidsgraad van de tentamens en dat de examiner heeft verklaard dat alle tentamenvragen gebaseerd waren op de voorgeschreven leerstof. Volgens verweerster vormde het slagingspercentage gelet op de onderbouwing van de examiner geen aanleiding om aan te nemen dat de tentamens te moeilijk zouden zijn. Het College overweegt derhalve geen aanknopingspunten te zien voor het oordeel dat de beoordeling op basis van de betreffende tentamens niet zorgvuldig tot stand is gekomen.
 - 2.8.2 Het College stelt vast dat de beoordeling van de vragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel. Het College is van mening dat de examiner voldoende heeft toegelicht, onder verwijzing naar het cursusmateriaal en het antwoordmodel, waarom – anders dan appellante betoogt – niet meer punten kunnen worden toegekend voor de door appellante gegeven antwoorden. Hierbij betreft het College ook dat de examiner hoofdzakelijk heeft uitgelegd welke elementen van het antwoordmodel door appellante niet werden genoemd.
 - 2.8.3 Het College overweegt dat de examiner ter zitting op duidelijke wijze heeft uitgelegd hoe de beoordeling van vraag 5 tot stand is gekomen en dat uitdrukkelijk geen sprake is van puntenaftrek. Nu voor het College is komen vast te staan dat geen sprake is van puntenaftrek, komt het College niet meer toe aan de

beantwoording van de vraag op puntenaftrek had mogen plaatsvinden voor een foutief gegeven antwoord.

2.9 Het College overweegt dat in hetgeen appellante heeft aangevoerd, geen aanknopingspunten worden gezien om te oordelen dat de beoordelingsprocedure niet zorgvuldig of in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel is verricht. Naar oordeel van het College heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat de beoordeling dusdanig onredelijk was dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

Conclusie

2.10 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellante krijgt geen gelijk en de beoordeling van het tentamen blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.M. Drenth, voorzitter en dr. O. Firssova, mr. H.J.M. van Lierop, H.C.E. Pepels en mr. dr. B.M. van Schaik, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB als secretaris.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. G.M. Drenth

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.